

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult.

Pentru Monarchie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoțesc.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Trădători.

Bánffy Dezső a ajuns recordul să fie proclamat de trădător din o parte a presei maghiare. Nu înțelegem larma aceasta acum. Mai bine zis, nu înțelegem de ce nu s'au făcut alarmări contra lui Bánffy atunci, când constrâns de împrejurări a trebuit să părăsească fotoliul de ministru-președinte al Ungariei. Atunci trebuia pus sub acuză, trebuia tras la răspundere pentru nelegiuirile ce a comis, nu numai prin încercarea de a introduce absolutismul, dar prin toate faptele sale volnice și brutale, săvârșite în decurs de patru ani.

Căci unele scrisori de „Neue Freie Presse” nu sânt lucruri secrete, nu sânt desveliri în înțelesul strict. Doar „ex-lez-ul a fost destulă dovadă despre ceea ce intenționa baronul Bánffy.

Lucru curios în această luptă — dacă s'a început odată — contra unui îndrăzneț trădător, contra unui fost ministru-președinte, care a încercat să comită o lovitură de stat, este, că numai o mică fracțiune a polițienilor maghiari, ugroniști, se ocupă de aceasta. Presa jidană tace. Înregistrează această ca un simplu incident al zilei. Datele publicate de „Magyarország” le numește — roman sensațional, „Magyar Nemzet”, organul lui Széll, taxează de ridicolă întreprinderea deputaților opoziționali de a esopera convocarea imediată a dietei pentru desbaterea chestiunii Bánffy.

Nu mult ne împoartă ce fac ei între ei. Ne împoartă însă cazul în sine. Căci dacă ne gândim mai deaproape asupra lucrului, vedem într'insul un tablou îngrozitor al vieții politice maghiare.

Bánffy a făcut Maiestății Sale, pe timpul obstrucției maghiare, propunerea concretă, să suspendeze constituția, atât în Ungaria, cât și în Austria și să introducă absolutismul. Monarhul a avut conștiința intimă cu mai mulți politicieni austriaci și în urmă și cu actualul premier, cu Széll Kálmán, în privința aceasta. Conservativii austriaci și-au exprimat groaza de o eventuală sgușuire a monarhiei în urma acestui act de cassare a constituției, pentru care mult sânge s'a versat. Ministrul Landwehr-ului austriac, bar. Welsersheimb și-a cerut pensionarea în cazul acesta, n'a vrut să coopereze la o astfel de întreprindere politică, a cărei urmări nu se puteau prevedea. Széll însă a fost contra propunerii lui Bánffy, așa, că Bánffy a rămas singur cu propunerea sa îndrăznească și a trebuit deci să se retragă și să facă loc lui Széll.

Până aici ține istorisirea. Logica faptelor ulterioare fără să confirme cineva aceste espuneri, le dovedește ade-

verate. Inșuși Bánffy a dovedit aceasta prin faimoasa Tisza-lex, care avea să fie un preludiv al absolutismului. Disidența întâmpnată după eșecul lui Bánffy în partidul liberal încă e o dovadă despre adevărul celor spuse mai sus.

De mirat e, după toate acestea, cum de au tăcut Széll, Szilágyi și contele Csáky, introduși fiind în acest secret, și n'au propus imediat punerea sub acuză a lui Bánffy. Mai mult. Cum s'a putut ca Széll Kálmán să lase în cabinetul său pe cooperatorii lui Bánffy, pe miniștrii Wlassics, Darányi, Lukács, ear pe Pereszé și-l facă președinte al camerei și pe Bánffy mareșal de curte, știind despre încercarea acestora de a comite o lovitură de stat? Căci pentru propunerile făcute înaintea Monarhului, conform regulilor parlamentare, întreg cabinetul e responsabil. Lucrul prim al premierului Széll a fost însă să-i căpătuiască pe toți acești criminali politici.

Din acestea se vede, că Bánffy nu e o figură unică în felul său, ci e prototipul politicianilor maghiari. Numai în forma expresiunii convingerilor politice difere de ceilalți matadori ai liberalismului maghiar, în urma temperamentului său mai sâlbatic.

Bánffy e incarnarea Ungurului îngâmfat și cutezător, brutal și grandoman, setos de putere și dornic de a vedea lumea întreagă ghemuită la picioarele sale. Ca în Dobșea, astfel și ajuns la cârma țării el numai firii de satrap asiatic s'a supus în chestiunile de guvernament. Preț pentru el nimica n'a avut, nici legile, nici constituția țării, dovadă, că toate a fost gata să le jertfească, numai ca să poată rămâne dictator al Ungariei.

Un astfel de om, nu eștie nicăieri la Monarhului, nu mareșal de curte, ci rob al unei pușcării ar trebui să fie.

Patru ani de zile am strigat noi naționalitățile din Ungaria în fața lumii și înspre Tron, că gădele din Dobșea sugrumă și nimiceste ori ce libertate în Ungaria, și nimeni nu ne-a ascultat glasul. Patru ani de-arîndul am arătat noi zilnic fărădelegile casapului Bánffy și n'am fost auziți acolo, unde trebuia și trebuie să fim auziți, ca un însemnat element constitutiv al monarhiei Habsburgilor. Se apăsă sbirul de Bánffy cu aceea, că unitatea națională a Ungariei pretinde ceea ce el face! În plenul parlamentului a declarat Bánffy, răspunzând odată la atacurile opoziției, că el lege și dreptate în Ungaria numai pentru Maghiari cunoaște. Era o apucătură de justificare a planului său absolutistic această erupțiune în contra naționalităților. Știa el, că în fața turbațiilor goviniști din toate partidele maghiare parlamentare terfelearea naționalităților, lauda cu sugrumarea acestora e considerată de merit

și luată de motiv atenuant pentru orice ilegalitate.

Broșura edată după căderea lui Bánffy, în care acesta era clasat de cel mai „național” ministru-președinte al Ungariei, încă arată îndestul, că Bánffy în întreaga viața sa politică a considerat de cel mai potrivit mijloc pentru acapararea și păstrarea puterii, absolutismul, volnicia, sovintismul și gătuirea nemaghiarilor. Am spus acestea de nenumărate ori, și glasul nostru în pustie s'a pierdut.

Astăzi, când o foale vieneză, care nu de mult lingea talpele lui Bánffy, a reînviat în memoria lumii politice îndrăznețul plan absolutistic, cu unele detașuri până acum neomoscute, ne așteptăm cel puțin la pretinderea de lămuriri din partea întregii presei maghiare. Nu o vedem aceasta. Toate tace, afară de organul lui Bartha Miklós, care mai mult din răsunare personală ține la ordinea zilei chestia trădării încercate de Bánffy.

Ne-ar plăce, dacă unii idealisti politicieni români, cari mai speră încă ceva dela Coloman Széll, complicele lui Bánffy — încât a retăcut crima acestuia — ar trage ceva folos din această afacere bánffyeană. Cu odată mai mult se poate convinge ori-și-cine, că pentru Maghiari nu există nimio sfânt pe sub soare. De dragul puterii, de dragul dominației exclusive ei sânt în stare să devină trădători de patrie, să comită crime de stat, să calce la picioare legile sfinte de capul în pronat al statului, să facă totul ce în orice trimentat de ura de rasă buimăcit, de grandomanie și atrofiat de sovintism e în stare să nascădească.

Dar pentru străinătate încă e un mijloc de clarificare planul zădărnici al lui Bánffy și colegilor sei de cabinet. Astăzi se știe cine sânt trădători în Ungaria.

Sibiu, 26 Iulie 1901.

Un nou activist. Din Câmpeni ni-se scrie: În cercul Trăscoului, care se estinde și prin Munții Apuseni, au pătât doi deputați, groful Torockai Miklós cu program guvernamental și notarul din Câmpeni Vasiliu Tomuța — Român de naștere, care, — cum se zice — are program poporal. Cel dintâiu nu de mult a fost în Câmpeni de și-a ținut vorbirea de program. Drept răspuns la vorbire au dat primarii și notarii din satele vecine — căoi alții n'au luat parte la asemenea întrunire — prin aceea, că au declarat că nu vor vota cu el, ci cu Tomuța. Dl Tomuța fără de a-și ține vorbirea de program, asigură că are sprijinul primarilor și a celorlalți notari din Munți. Pe noi de altfel prea puțin ne împoartă vorbirea de program ale ori-

cărui deputat dietal, și un lucru îl știm, că bucuria dlui Tomuța nu va fi mare, căci deși — poate — primarii vor lua parte la alegere, poporul de rând la tot cazul nu va participa, până-când știm, că deputat ca să apere interesele Românilor în dietă nu putem alege.

ÎN CHESTIA ABSOLUTISMULUI LUI BÁNFFY. Față de atacurile vehemente ale ziarelor opoziționale și în special ale lui „Magyarország” contra lui Bánffy, ziaarele guvernamentale au un ton mai calm și încearcă a liniști spiritele.

Între altele „semioficioșul” „Magy. Nemz.” zice, că nu e nici o lipsă pentru convocarea dietei și crede că fiind și așa chestia veche, deputații opoziționali pot să-și impune răbdare până la 3 Sept. când se va întruni dieta.

Referitor la chestia înșuși „M. N.” zice, că în comunicatul lui „N. Fr. Pr.” „nu se cuprind decât sfătoșiri și reflecții, ear nu fapte concrete documentate”.

După tonul semioficioșului se pare deci, că dieta nu va fi convocată în vacanțele de vară.

Rusia în Balcani. Referitor la știrile date despre înființarea la București a unui ziar slav și a unei bănci ruso-franceze, „Cronica” scrie următoarele:

Tendența din ce în ce mai manifestă a Rusiei de a-și recăștiga absolută predominanță în Balcani e comentată de întreaga presă europeană. Atitudinea Țării față de curtea sârbească, ajutorul bănesc dat principatului bulgar pentru plata couponului, esecelentele relații dintre Țară și principele Nichita al Muntenegrului, etc., sânt atâtea dovezi despre orientarea politicii rusești.

Ca întodeauna însă, Rusia pare-ă și-a ales tot capitala noastră ca centru de acțiune, căci numai așa se poate explica hotărîrea de a face să apară în București un ziar al intereselor slave, cât și svonul pus în circulațiune despre întemșierea unei bănci ruso-franceze la noi.

Nu e fum fără foc și de sigur că ceva se lucrează, ceva se pregătește. Diplomația rusă e destul de pricepută în prepararea terenului pentru politica pe care o urmărește, — și e cunoscută și tenacitatea ei în urmărirea politice sale.

Mișcarea Sârbilor. Corifeii partidului liberal sârbesc din Ungaria au avut în 21 l. c. o întrunire în Neoplanta și au luat deciziunea să convoace o adunare de partid în Septembrie. Cu privire la alegerile dietale nu

s'a luat nici o hotărîre. În fine întrunirea a declarat, că partidul liberal sârbesc nu va lua parte la adunarea din Beoicherecov - mare, din cauză, că aceea s'a convocat fără știrea partidului.

Liberalii, cum știm, au de organ ziarul „Branic”.

„CEL MAI NOU PLAN VALAH”. Astfel numește „Egyetértés” planul nostru de mișcare și protestare în contra stărilor volnice din Ungaria, expus în articoli cu titlul: Ce trebuie să facem? Pe când ziaarele guvernului observă o rezervă și tăcere semnificativă, opoziționalele, cu mâinile mai puțin legate, nu s'au putut răbda să nu deie din mâni și din picioare și să nu strige „Gewalt”.

„Egyetértés” se năpustește în doi numeri asupra „agitatorilor” și ne înjură copleșit.

Vom reveni.

Consulat rusesc în Praga. De mult se discuta în presă înființarea unui consulat rusesc în Praga. În ministerul nostru de externe nu sânt contra acestei idei a Rusiei, numai atâtea pun de condiție, că respectivul consul să fie cetățean rus, ca eventual să poată fi expulsat de pe teritoriul monarhiei, dacă s'ar ocupa de velleități panslaviste.

Convenția militară austro-ungară-română.

Știrea anunțată în mod categoric de „Leipziger Neuesten Nachrichten” și apoi dată de „Magyarország” ca originală, că ar exista o convenție militară între monarhia noastră și regatul român, convenție îndreptată contra Rusiei, preocupă întreaga presă europeană. Ziaarele rusești o comentează cu multă amărăciune sufletească.

„Petersburgskaja Viedomosti” scrie: „În urma vizitei marelui duce Alexandru la Constanța, trebuie să amuzească ori-ce svon despre o convenție militară austro-ungară-română. Ziaarele, cari ocolpoartă aceste știri, o fac numai din ură față de Rusia”.

„Birshevschaja Wiedomosti” se exprimă astfel: „Raportul dintre Rusia și România după tractatul dela Berlin a fost corect, ba delat dela din anul 1898 a Regelui Carol la Petersburg raportul a devenit amical. Sforțările de a face din România un avantpost al Austro-Ungariei în contra Rusiei, au fost zădărnice până acum. Despre o înțelegere antislavă între cele două state nu se știe nimic oficios la Petersburg”.

„Reichswehr” și „Neues Wiener Journal” din Viena zic, că o astfel de convenție militară, chiar dacă în formă nu există, nu este în balcani. Cu dezvoltarea lucrurilor în Balcani, raportul dintre cele două state și cei doi domnitori este foarte vechiu și strins.

dispune de toate minulele mele. Aly încă a fost aici, ca să mă felicite, — a trebuit să-l primesc în prezența ei.

Mohamed își exprimase dorința, — ceea ce pe la noi în Orient e o atențiune ne mai pomenită, — să merg să ved palatul în care de mâine începând volu avea să locuiesc. M'a însoțit până acolo Hosnah; am fost primite de femeile familiei lui Mohamed, cari în onoarea mea au aranjat un banchet splendid.

Hosnah se pricepea de minune la motivarea nepăsării mele; cu indiferențism de neînvinș trac prin salele splendide, în cari am să-mi trăiesc viața de-acî încolo.

În salonul cel mare al haremului ved lângă un clavier notele mele musicale, chiar și piesele mele favorite sânt aci. Toate stau gata, se pare chiar că palatul e locuit deja.

Nu știu băgat-a de seamă doar Hosnah, ce mă preocupă pe mine; se pare însă că se teme, căci a scurtat durata vizitei.

Tremurând și aproape în delir m'am reîntors acasă la Similah; mi-am tăiat înșe starea, pentru-ca să fiu lăsată în pace. (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNET”.

MIRIAM.

43

— Roman —

de Jacques Vincent.

(Urmare)

XXV.

Medicul a declarat, că sânt trecuți peste ori-ce perioadă, sânt condamnată deci să trăiesc. „Mi-au dat de gîtare, că pregătirile de nuntă, urmate și sub durata morbului meu, sânt terminate deja. După cele întemplate însă, ce-mi mai pasă mie de terminarea, ori, neînțelegerea lor?”

Pe cât de nepăsătoare și slăbită sînt, simt prea bine, că s'a sfîrșit, cu curajul; nu mai pot lupta, nu mă mai pot apăra! La ce? Rugămintele, lacrimile și așa nu mă pot mîntui! Astfel voiu încerca deci să uit!

Ieri dimineață a fost la mine tata și mi-a dat de gîtare, că înă în seara zilei aceeaia va ave loc în haremul cel mare

tru-ca să împodobească portalul cel mare.

Slavele Hosnei, și ale noastre încă, în costume splendide sînt postate spăier; fiecare ține în mână flori artificiale, printre cari luminările răspîndesc lumină palidă. Hosnah mă prezintă foarte ceremonios rudeniilor lui Mohamed, cari mă copleșesc de tot cu felicitările lor. Apoi oaspeții defilează unul după altul pe dinaintea mea, sârutându-mi poala voalului.

De oare-ce la festivități de nuntă este permisă intrarea până și celei mai sărace femei mohamedane, mulțimea devenise grozav de mare și euucii abia răsbiau să susțină ordinea.

Slăbită de boala-mi îndelungată și obicinuită deja cu singurătatea, sgomotul acesta mă irita și nu puteam să-l sufer; musica îmi făcea dureri. Deodată numai, negreșit la un semn oarecare, publicul a încetat de a mai face sgomot și a încetat și musica. Liniștea aceasta, urmată subit, sgomotului, m'a trezit din amețea.

Hosnah m'a luat de mână și m'a condus la ușa încuiată a haremului. Nu știu, de ce în întreg trupul mi-furnicau fiori de groază; îmi era spaimă de acest ceremonial misterios, pe care nu-l înțelegeam. De partea de dincolo răsună în ușa mai multe ciocănituri, apoi o

voce întreabă: Invoescu-mă la căsătoria cu Mohamed? Îngrozită privesc la Hosnah; ea rostește de trei-ori „Da!” A răspuns pentru mine.

Festivitatea a durat aproape până dimineață; Hosnah cu deloatefa mascată și până acum, mă conduce în odăile mele; în timp ce Bell grăbește să mă desbrace de hainele acelea scumpe, Hosnah îmi povestește, că pe timpul morbului meu se lansau prin Cairo diferite faime, cari ar fi putut să atingă neplăcut pe familia lui Mohamed; numai pentru-ca ei să fie liniștiți, a dorit tata enunțarea aceasta publică a învoirii mele. Cel oare de după ușa pusese întrebarea, fusese imamul.

Așadară m'am măritat, Martă!

XXVI.

De două zile deja, aceasta mi-e unica oră liberă. Toate s'au sfîrșit. Măne mă mut din Similah, mă vor conduce la bărbatul meu. Deseară va fi ultima festivitate, la care eu nu voiu participa, fiindcă nu permit regulile ceremonialului; mă va submisi Hosnah.

Aceste două zile m'au obosit și m'au căușit încă și mai mult; astănoapte fusesem așa de obosită, încât am căzut în somn greu.

Hosnah nici nu se mai mișcă de lângă mine; dînsa mă conduce, dînsa

Dăm aci părțile mai marcante din articolul lui „Reichswehr” (23 Iulie n.), care — precum se știe — este informat din cercurile mai înalte militare din Viena:

E foarte greu a examina astfel de știri în ce privește esactitatea sau și numai de a controla presupunerile lor.

Convențiunile militare mai bucoșe se țin secret și nu se potrivește pentru a face gălgăie cu ele. Alta e, firește, întrebarea, dacă este de însemnătate încheierea formală a unei convențiuni militare între Austria și România. Tratat, ce stau numai pe hârtie, sunt în sine de o valoare foarte problematică; însemnătate pot avea numai acele învoielii, care se fac în marginele interesului practic comun al părților contractante.

Sigur, că raporturile Austro-Ungariei cu România sunt cele mai bune.

Cu cât mai liniștită și mai turbure devine situațiunea pe Peninsula-Balcanică, cu atât mai mult România, care nu vrea răsturnarea, ci consolidarea raporturilor în Balcani, aleargă la Austria, care între toate puterile mari interesate în Balcani, reprezintă mai curat momentul conservativ. Un stat ca România, care are a pierde, foarte mult a pierde, în contradicție cu celelalte, un stat, a cărui importanță politică și economică a crescut de când cu războiul ruso-turcesc în mod atât de îmbucurător, trebuie să cultive, de sine, și în politica sa esteroară, momentul conservativ.

„Reichswehr” trece apoi la tălmăcirile, ce le dă presa rusească acestei convenții în sine naturale și spune, că ea nu poate fi explicată ca fiind îndreptată în contra Rusiei. Însemnătatea practică a convenției s'ar arăta numai dacă se va ivi cazul, ca sub aparența panslavismului și cu tendințioasă desfășurare a ideii panslave să se creeze o situație în Balcani, care s'ar îndrepta contra Austriei, contra României și a Greciei afiliate cu ea.

Ziarul vienez își încheie astfel espunerile sale:

„Știrea înseși în forma aceasta anevoie va corespunde faptelor, nici nu va avea în particular apariția de a fi esactă, dar cu spiritul politicii balcanice și cu dezvoltarea posibilă a raporturilor în Balcani nu se contrariază. De este esactă, atunci fără îndoială va fi bine să ne îngrijim ca să nu fie pusă a priori unor tălmăciri false și neplăcute.”

„Budapesti Hirlap” confirmă în chipul următor existența de fapt a unei convenții militare între cele două state: „Din gîrea aceasta — după cum putem anușa din sîrgintă fidedemnă — numai atât este adevărat, că într-adevăr între Austro-Ungaria și România există o convenție militară, dar asta s'a încheiat deja la 1890 și încă în Ischl, când Regele Carol a fost oaspete împăratului și Regelui Francisc Iosif.”

Din Viena.

Aniversarea luptei dela Custozza.

24 Iulie n.

În 23 Iulie a. c. a s'arbat în Viena regimentul 43 amintirea bătăliei dela Custozza, în care România au luptat cu multă bărbăție și bravură.

S'arbarea a avut dimensiuni mari și a fost deosebit de acest regiment. Ziarele vienez: „Fremdenblatt”, „Deutsches Volksblatt”, „Reichswehr” etc. aduc rapoarte lungi despre această splendidă s'arbare.

S'arbarea s'a început cu serviciu divin, celebrat de dl P. Boldea, preot militar.

Răspunsurile rituale în decursul liturghiei campestre au fost cântate (după note) foarte bine de 25 coriști sub conducerea suboficerului Magarin din Bărlige, ear' între soliști s'a distins suboficerul Ionescu din Jupalnic.

Atât la serviciul divin cât și la petrecerile naționale, începute cu „Călugerul” și „Bătuta” jucate admirabil de 30 feciori în mândrul nostru costum național, se putea ceti pe fața feciorilor mândria națională, care a și fost răsplătită cu aplauze furtunoase de publicul vienez și de un număr mare a membrilor coloniei române.

Estă ce serie „Deutsches Volksblatt” despre această imponentă s'arbare militară românească:

„Aniversarea luptei dela Custozza, la care a participat în mod glorioș și al 43 reg. de inf. contele Grünne, s'a ținut anul acesta din considerațiuni de serviciu numai în 23 l. c. Din incidentul acesta a fost curtea căsătorii Arhiducele Albrecht splendid decorată și în-

treaga festivitate, favorizată de un timp frumos, a avut un caracter demn. La 7^{1/2} ore a. m. a celebrat dl preot militar Pavel Boldea o liturgie, la care a asistat regimentul, compus din 95 procente Români, sub conducerea comandantilor de batalioane, majorii Müller, Stojanel și Manoi'ovici, cu drapel și muzică. Prezenți au fost și mulți oaspeți. După serviciul divin a ținut preotul înaintea altarului o vorbire plină de avent patriotic, în care, pornind dela istoria glorioasă a regimentului, a arătat, cum Românii au luptat pe aproape toate câmpiile de luptă ale Europei cu bravură și credință pentru gloria patriei și pentru dinastie. A desfășurat apoi o icoană strălucitoare despre participarea regimentului la lupta dela Custozza. Cu o gloriificare plină de avent și cu un întreit „S'ă trăiască” la adresa împăratului din partea soldaților s'a terminat vorbirea inspirată de cel mai curat patriot. Abia încetaseră urările de „S'ă trăiască” și corul regimentului întonă imnul popular în limba română, pe care-l cântară toți cei prezenți. Cu o defilare splendidă executată pe dinaintea comandantului de regiment, colonelul Zednic nobil de Zeldeg, s'a terminat această parte a festivității.

La 9 ore a fost întrecerea la 1000 m. a ofițerilor și a soldaților, împărțindu-se mai multe premii. Banchetul ofițerilor și al oaspeților invitați s'a ținut în localitățile mesei ofițerilor, începând la 1 oră d. a. În decursul lui s'au ținut mai multe toaste. Primul a fost al comandantului de regiment pentru Maiestatea Sa, care s'a terminat cu imnul popular cântat de muzica militară. Îndată după aceasta a arătat comandantul într-o vorbire mai lungă însemnătatea zilei. Apoi au fost s'arbarea oaspeților, înainte de toți căpitanul de Metzger, care participase la lupta dela Custozza ca sublocotenent într-o vorbire substanțială a desoris preotul militar Pavel Boldea statul militar în lumina credinței și inspirat de un foc curat militar a dovedit, că ideea statului militar învioră din credință. El își ridică paharul în sănătatea comandantului de regiment, a ofițerilor și a soldaților. Locot-colonelul Hladisch mulțumește în numele oaspeților și dorește regimentului tot binele pentru viitor. Au mai urmat apoi un șir de manifestări.

Soldații au primit și la prânz și la cină adăos la mâncare. După amiază s'a început petrecerea populară a soldaților. Aplauze furtunoase au secerat frumoasele și jălnicele poezii populare românești, dar de un interes deosebit pentru oaspeți au fost jocurile naționale „Călugerul” și „Bătuta”, jucate de 30 de soldați îmbrăcați în haine naționale. Mulțumită li-se cuvine căpitanului Filippek și locotenentului Brad, sub a căror conducere a decurs așa de frumos petrecerea soldaților.

Referitor la istoricul acestui viteaz regiment românesc, dăm următoarele:

Regimentul 43 s'a înființat în anul 1715, participând imediat la războaiele contra Turcilor, Francezilor și Prusienilor aproape pe toate câmpurile de bătăie din Europa. În anul 1789 s'a luptat cu mare bravură în armata viteazului mareșal Laudon în contra Turcilor, câștigându-și la asaltul asupra Belgradului, astăzi capitala Sârbiei, merite neperitoare. La anul 1796 s'a distins regimentul sub conducerea glorioșului beliduce Arhiducele Carol pe câmpiile Germaniei, ear' în anii 1799 și 1800 în Italia contra Francezilor, conduși de marele lor împărat Napoleon I. La anul 1848 și 1849 împărțit în armata viteazului mareșal campestru Radezki, a luptat la Santa-Lucia și Novara cu multă glorie. Laurii cei mai frumoși și-i-au câștigat înseși regimentul în războiul italian din anul 1866 sub conducerea Arhiducele Albrecht, care avea o armată de 85.000 ostași așezați în cetatea și în jurul cetății Verona. Italienii sub conducerea generalului Lamarmora aveau o armată de 218.000 soldați. După ce Austriacii înca în 23 Iulie 1866 au ocupat aridiciaturile dela Villafranca, care predominau Custozza și Sommacampagna, în dimineața dela 24 Iulie 1866 comandă Arhiducele Albrecht un asalt general pe toate liniile, în urma cărora s'a început o luptă grozavă, care pe o căldură enormă a durat neîntrerupt toată ziua, de dimineața până la 7 ore seara. Regimentul 43 a năvălit asupra inimicului pe Valea-Bnsa și s'a luptat pe Monte-Belvedere cu atăta bărbăție și bravură, încât nu numai a învins, dar a nimicit cu desăvîșire pe dușmanul care era pe acel munte de trei-ori mai numeros. Astfel părinții și strămoșii nostri români cari au luptat sub steagul regimentului 43 lea, au precumpenit și contribuit mai mult la strălucita învingere a Austriacilor asupra Italienilor în anul 1866. În fine Italienii trebuiră să se retragă peste Mincio, lăsând pe câmpul de bătălie 4000 de morți și 4350 de prizonieri, ear' Austriacii, între cari și mulți Români au fost 5500 morți și peste 2000 prizonieri. Nu mai puțin eroism au desvolat bravii soldați ai acestui regiment și la ocuparea Bosniei și Hertegovinei, distingându-se între alte lupte mai mult în lupta dela Boche de Cattaro.

Supplex Libellus Valachorum.

— 1791. —

Trad. de Dr. Elie Dăianu.

(Urmare).

Se mai zice apoi în citatele adaose: *Nihilominus tamen donec illas (Natio et religio Valachorum) propter emolumentum Regni tolerabuntur etc.*

Nu mai cât și despre celelalte națiuni și religii se poate zice același lucru, anume că sînt tolerate pentru folosul regatului; pentr-că dacă nu ar fi tolerate ar urma sau emigrațiuni sau certe și turburări, toate spre marea pagubă a provinciei. Însă terminul a fi „tolerat” (tolerari) înseamnă după stilul curial de astăzi a fi lipsit de existență legală; acel termin nu poate fi aplicat nici religiei, nici națiunii Românilor, fiindcă din cele zise mai înainte se știe acum cu siguranță, că și națiunea și religiunea aceasta e cea mai veche în provincie și că națiunea Românilor s'a bucurat de drepturi regnicolare, ear' religiunea lor de cel mai liber exercițiu, și nici nu există nici o singură lege, care să fi despoiat în mod consecvent națiunea sau biserica Românilor de drepturile sale.

Nu schimbă întru nimic faptul, că religiunea Românilor nu este numărată special între acele religii, cari în „Appr. Const.” Part. I. T. I. art. II. se numesc recepte: pentr-că chiar acei articoli vechi dietali, din cari s'a compus citata lege aprobătoare, dovedesc în mod evident, că obiectul lor au fost numai acele religii, cari sau n'au existat mai înainte în provincia aceasta, ci s'au introdus aici numai în secolul al XVII., cum sînt religiunea reformată, evanghelic-lutherană și unitară; sau cari au existat ce e drept și mai înainte, dar' după aceea prin lege publică au fost conturbate în exercițiul lor liber și în drepturile avute mai înainte, ori au fost aproape estirpate, cum era religiunea romano-catolică.

Religiunea Românilor nu aparține nici la acestea nici la acelea, prin urmare nu putea forma obiectul numiților articoli, din cari s'a alcătuit legea aprobătoare, nu putea deci să se facă în lege amintire despre ea; și în înțelesul acesta e adevărat că în Transilvania ar fi numai patru religii recepte și că religiunea Românilor nu se țină de acelea.

Dacă însă ar vrea cineva să iee terminul recept în înțelesul, că numai acele religii se bucură de o existență legală și de liber exercițiu, cari se numesc recepte, atunci numirea aceasta nu se poate denega nici religiei Românilor, cu atât mai puțin nu, cu cât este mai sigur, că ea este cea mai veche în provincie și întotdeauna s'a bucurat de liberul exercițiu și prin nici o lege publică n'a fost schisă dela el.

În ce privește adaosul introdus în condițiunile uniunii celor trei națiuni: „Appr. Const.” Part. III. T. I.: „*E tribus Nationibus consistente Regno*”, — ori cine va considera înțelesul întregului paragraf, în care este introdus, va pricepe ușor că nu are alt înțeles decât că în regat sînt numai trei națiuni, cari au încheiat uniune între sine. Nu se poate lua adaosul acesta în înțelesul, că numai acele trei națiuni unite ar constitui universitatea cetățenilor, adecă ordinele și statutele, cu atât mai puțin se poate, fiindcă cele spuse mai sus ne arată evident, că națiunea română s'a bucurat de drepturi regnicolare și dimpreună cu națiunea maghiară a alcătuit universitatea cetățenilor cu mult înainte de încheierea uniunii Maghiarilor, Sécilor și Sașilor și prin nici o lege pozitivă ea n'a fost despoiată de drepturile sale.

Așadar toată soartea tristă de astăzi a Românilor din Transilvania se datorește nu legilor, ci injuriei timpurilor. De bună-seamă nici-când nu se va putea dovedi, că puterea legislativă din Transilvania ar fi s'arbitrat o așa de mare nedreptate, încât pe națiunea cea mai veche în această provincie să o fi despoiat și desbrăcat de drepturile sale civile, cari erau întărite, după-cum am arătat mai sus, prin convențiuni și pacturi. Ba chiar și dacă soartea din cele mai vechi vremuri ar fi adus cu sine ca clerul acestei națiuni să fie schis dela drepturile de cari se bucura clerul altor națiuni, ear' nobilimea să fie schisă succesiv dela oficiile și cu deosebire dela demnitățile mai înalte; totuși națiunea aceasta nici-odată n'a fost schisă dela cel mai liber exercițiu public al religiei sale, precum nici dela privilegiile și imunitățile nobilimii, ba din contră, acei nobili români cari, sau ei înșiși, sau străbunii lor și-au schimbat religiunea greacă și au îmbrățișat pe cea romano-catolică ori reformată, au putut, și de fapt pot, să ajungă și la demnitățile cele mai înalte, despre ce ne-nem permis a ne provoca la exemplul ilustrelor familii, conte „Kendefi”, baron „Jozsika”, „Huszár”, „Naláczki” și la o mare parte a familiilor nobile din comitatul Hunedoare și districtul Făgărașului, cari în anii mai de demult sau mai de curând au îmbrățișat religiunea romano-catolică sau cea

reformată. Aceste familii au purtat, și unele persoane din familiile acestea poartă și acum chiar și demnitățile cele mai eminente în stat, cu toate-că aceste familii întocmai ca și altele dintre cele mai de frunte își deduc originea dela rămășițele Romanilor, adecă din neamul Românilor de astăzi, ceea-ce le foarte bine cunoscut înaintea celor mai mulți cetățeni ai patriei și ceea-ce ne arată și documentele literare ale acelor, cu deosebire cele mai vechi, dacă le examinăm în mod critic.

(Va urma).

Revistă esternă.

Jurământul de încoronare englez.

Londra, 25 Iulie n. Casa de sus a parlamentului englez, a primit proiectul de lege despre noul jurământ de încoronare, care este de următorul cuprins:

„Eu, regele Edward VII., jur, promit și declar, că nu cred în transformarea elementelor, a pânii și a vinului în trupul și sângele Domnului nostru Isus Christos, în taina cuminăcăturii, în temple-se asta în decursul binecuvântării, sau după aceea și ori-cine-ar fi acela, care o esoperează. Jur, promit și declar, că rugă către Preacurata Vergură Maria și către sfinți, precum și jertfa cea de taină, așa cum se obișnuiește în biserica romano-catolică, e în contradicție cu doctrinele bisericii protestante, în care cred eu.”

Noue isbânză ale Burilor.

În 21 l. c. trupa lui Scheeper a oprit, la nord de Beaufortwest, un tren englez, „*La jăruit de tot ce avea și i-a dat foc*.” Trenul venia din Capstadt, ducând munițiuni și provizii. Trei Englezi au fost omorîți și 18 răniți.

Tot în 21 dimineața comandantul bur Kruitzinga a atacat trupa colonelului Crabbe. Englezii au luat-o la fugă și Crabbe, după o luptă, care a durat ziua întreagă, fu silit a se retrage.

Burii din Capland au atacat de două-ori orașul Aberdeen. Englezilor le-a succedat a respinge atacul. De ambele părți pierderile sînt mari.

„O nouă asociațiune de credit”.

Jidovin, 24 Iulie n.

Sub acest titlu publică foaia oficioasă a comitatului Caraș-Severin, „Krasó-Szörényi Lapok” o notiță despre înființarea asociațiunii de credit de stat în Jidovin. În numita notiță se preamărește succesul strălucit al notarului Csiky din Gertenis. Constituțiunea s'a făcut sub prezidiul dlui Nagy György, consilier regesc, care prin o cuvîntare — tălmăcită de scriitorul notarului Csiky — provoacă pe frații Români să fie patrioți buni, că intențiunile statului sînt drepte, și îndreptate de a împărți binefacerile sale tuturor cetățenilor fie de ori-ce naționalitate, în schimbul cărora nu se pretinde mai mult, decât să fie toți cetățeni sinceri ai patriei maghiare. (Se vede că d-nul consilier regesc a venit în bătăraul Caraș-Severin să predice patriotism, în loc de a se mărgini pe lângă misiunea sa financiară). Se mai zice în acea notiță, că înființarea asociațiunii de stat în Jidovin înseamnă mult, pentr-că conceptul asociațiunilor de stat cu greu prinde rădăcini în Caraș-Severin, unde mai în fiecare comună operează bănci românești cu succes foarte frumos, dar locuitorii în general se valetă de interesele mari cari trebuie să le plătească băncilor românești.

În Jidovin însuși poporul a dorit și cerut înființarea asociațiunii, de oare-ce nu mai poate suporta interesele esagerate ale institutului de credit „Berzovia”. Atât notița.

Pentru orientare, și pentru de a arăta afacerea băncii mult trimbițată în adevărată lumină, voi descoperi cauza înființării ei, precum și stadiul în care se află de present.

Banca cărei i-se face reclamă patriotic atât de mare, a răsărit din sîmînța discordiei. Învățătorul român Daniel Popoviciu, — neîndestulit altcum cu soartea sa, — cu fratele sau Alexandru Popoviciu, care întregi lumi e dughman — au pus-o la cale, cu intențiunea de a vătămă interesele institutului de credit „Berzovia”. Acești domni au suferit mai multe înfrîngeri și acum încă stau în fața unei mari decepțiuni.

Nu își închipuiau că d-lor că banca de stat centrală va satisface dorințelor lor, punându-i în posturi grase, pentr-că acele sînt ocupate de alți oameni, nu de cei veniți dela plug la masa verde.

Constituțiunea s'a făcut cam de mult și membrii direcțiunii încep a se retrage unul câte unul.

Amenințările băncii centrale, precum și a numiților fondatori abia sînt în stare de a împiedea disolvarea direcțiunii. Solvurile cutelor nu s'au început, și nici nu e speranță că se vor solvi, căci membrii întreprinderii sînt în mare parte proletari cari nu au nimic.

Afirmarea, că locuitorii de aici nu pot suporta interesele mari cari le ia „Berzovia”, e o afirmare foarte riscată. Până astăzi contra „Berzoviei” nu s'a ridicat nici o voce, fără nămei de aolea cari sînt eschise dela creditul ei, ori aflate de on. fondatori ai băncii de stat.

Alexandru Ogerlaci,
directorul executiv al „Berzoviei.”

Dela „Reuniunea sodalilor”.

Convenirea declamatorică-musicală ținută ieri, Joi, la 25 Iulie n. c. în localitatea „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cu tot năduful verii și cu tot timpul de vacanță a întrunit la câteva momente de distracție sufletească un mare număr de maeștri, sodali, d-ne și d-șoare, toți soriginitori și binevoitori ai reuniunii. Între cei de față se afla și dl Nicolae Lobonțiu, proprietar în Abrud, care petrecde în Sibiu, a ținut să se convingă prin intuițiune, proprie despre isprăvile, ce reuniunea le pune la cale și despre cari aproape zilnic ce-țește în „Tribuna”. Președintele reuniunii, dl Victor Tordășianu, deschizînd ședința, roagă pe notarul reuniunii dl Ioan Apolzan, să dea cetire protocoalelor gedințelor comitetului ținute dela ultima convenire încoace și aceasta cu scop, ca fiecare dintre cei-ce aproape stau de reuniune, cunoștiță să iee despre ce comitetul întreprinde pentru bunăstarea și înaintarea reuniunii peste tot și a maeștrilor nostri indeosebi. În cauza congresului meseriașilor, s'au cetit articoli publicati de „Tribuna”, „Foaia Poporului” și „Revista Economică”, articoli, ce bună impresiune au făcut asupra meseriașilor nostri, cari cu bucurie au trebuit să constate, că pe viitor nu mai sînt lăsați în mîna sorții, de capul lor, cum s'ar zice, ci cauza lor îmbrățișată are să fie de obște românească. Mult s'a insistat asupra posibilității însemnat ce frații meseriași din Sebeșul, s'aseo l-au făcut prin aranjarea espesiei din industria profesională și cea de casă. Participanții au fost invitați să nu lăsească dela datorința de a se prezenta Duminică la festivitățile de închidere a amintitei esposițiuni, prin ceea-ce se țintește pe deoarte de a încuraja pe frații din Sebeșul-săseo, ear' de alta de a ne arăta interesul, ce-l purtăm față de lucrurile, ce se pun la cale de frați pentru înaintarea noastră a tuturor. În ce privește afacerea fondului de 20 bani, creat pentru cumpărarea casei, și care crește ca prin minune — s'a constatat cu deosebită bucurie, că la el, pe lângă Români din toate păturile sociale și de pretutindenea își ambis obolul lor chiar și marinișopii străini de neamul nostru.

Trecuți peste partea așa zisă oficială — ședința literară (a 7-a) a fost deschisă prin corul întemeiat la biserica din suburbiul Iosefin, de clericul d-nul Octavian Simion, cor ce a esecutat compoziția „Ăngerul a strigat”, din carea partia bariton-solă a cântat-o vicepreședintele reuniunii, domnul George Poponea. La locul al 2-lea a urmat dl Samuil Petrascu, sodal mäsar, declamând poezia „Românul și Sécuul”, de V. Alexandri. Domnișoara E. G. a esecutat la pian 2 compoziții de toată frumuseța. Dl Emil Bobanocu, oleg-tip, a cântat unele cuplete, secerând multe aplauze. Tinerul sodal pantofar Nicolae Crisan, a declamat pentru prima-ora poezia „Tradare”. Sodalul cismar Valeriu Grindeanu, acompaniat la pian de d-șoara E. G., a cântat de tot frumos compoziția „Doina națională”, ce a trebuit să fie bisată. Eroul serii a fost și de astă-dată deșteptul și harnicul oulegător-tipograf domnul Nicolae Bratu, care ne-a predat în mod mäsătrou poezia „Radac”, de iubitul nostru poet G. Copbu, care dacă s'ar fi găsit de față s'ar fi declarat de mulțumit de felul cum domnul Bratu pătunde spiritul ce domină în poeziile sale. Încheierea ședinței a revenit corului amintit, care ne-a transpus în sfere cerești prin cîntarea compoziției „Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul”. Cu cîntare sfântă bisericească deschisă ședința, prin asemenea cîntare închisă, fie că spiritul de sfîntenie se conducă întotdeauna destinele reuniunii sodalilor nostri.

Un oaspe.

Internatele noastre din Beiuș.

Concurs pentru postul de prefect la internatul gr-or. român diecesan din Beiuș.

Subsemnatul senat prin această esorie concurs pentru îndeplinirea postului de prefect la internatul gr-or. român diecesan din Beiuș.

Pentru acest post pot recurge clerici gr-or. români cu esamen de maturitate sau și alți tineri gr-or. români cu calificatiune academică.

Vor fi preferați acei recurenți, cari posed perfect limba germană, și cari știu conduce corul vocal. Aceste împrejurări sînt deosebit a se accentua în recurs.

Remunerațiunea anuală a prefectului se compune din

a) o remunerațiune de 400 coroane (200 fl.);

b) și din proviziune întreagă, și anume: locuință, vipt, încălzit și luminat.

Recursele ajustate cu testimonii școlastici și cu extras de botez sunt a se trimite până în 18 August c. la subsemnatul senat în Beiuș.

Cel ales are să-și ocupe postul în 27 August c. n.

Dat din vedința senatului, ținută în Beiuș, la 30 Iunie 1901.

Senatul internatului gr.-or. român diecesan din Beiuș.

Pentru incendiații din Porcești.

Au mai intrat ajutoare la redacția noastră dela:

DI Grigorie Ștefănescu, București, 200 lei . . . cor. 190.40

Cronica zilei.

Sibiu, 26 Iulie n. 1901

Maj. Sa și manevrele germane. Din Viena vine știrea, că la curtea de acolo nu e nimic hotărât în privința participării Imperatului-Rege Francisc Iosif la manevrele germane dela Danzig.

La fondul de 20 bani întemeiat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: Eugenia Bardosy, elevă în cursul II. al preparandei de profesoare pentru școli civile; Coriolan Bardosy, absolvent al școlii reale superioare militare; Augustin Bardosy, student în cl. a VI-a gimn.; Victor Oțoiu, paroh; Sabina Oțoiu n. Neagoe (Mesentea); Alexă Neagoe, paroh; Maria Neagoe, Victoria Neagoe, (Tibru); Aurelia Oțoiu (Cetea); Antoniu Mandel, dirigintul agenturii principale a băncii „Transilvania” (Cluj); Emil Borgia, funcț. la banca „Transilvania”; Ioan Șut, funcț. cons.; Pompei Dan, publicist; Vict. Tordășianu, preș. Reun. sod. rom., fiecare cu câte 20 bani.

O lămurire. Din Sebeșul-săseșc ni-se scrie: În numărul de Duminecă, din 8/21 Iulie a. c. al prețutului ziar „Tribuna” la rubrica „Cronica zilei”, referitor la alegerea de paroh din Sebeșul-săseșc s'a publicat o notiță în care se zice: „a fost ales singurul concurent din Avram David, dir. școlii elementare de acolo, cu 250 de voturi din 700.

Fiindcă din notița aceasta s'ar înțelege, că în sinodul electoral au fost prezenți 700 alegători, dintre cari numai 250 au votat cu Avram David, ear' ceilalți 450 au fost contra, ceea-ce nu corespunde adevărului, — ca președinte al aceluui sinod m'ă ved îndemnat să vă comunic, și să vă rog să rectificați în sus amintitul ziar, că numitul candidat a fost ales de paroh cu *totalitatea* voturilor. Prezenți au fost 250 alegători și toți au votat pentru Avram David. Alegerea a decurs în perfectă ordine și liniște și nu s'a auzit nici o voce de nemulțumire. *Sergiu Medean*, protopresbiter.

O migelie demascată. Primim următoarea scrisoare: „Referitor la știrea adusă de d-voastră în nrul 128 al „Tribunei” cu privire la aranjarea unei petreceri în 4 August la băile din Bizuș și în urma provocării pentru lămurire, din parte-mi vin a declara, că într'adevăr s'a făcut abuz de numele meu la compunerea listei aranjatorilor și ord, că și de al altora. Eu nu m'am angajat la aranjarea acelei petreceri. Nici nu știu, că se pregătește o astfel de petrecere, or atât mai puțin m'am putut da învoarea, ca să figurez între aranjatori. Cu deosebită stimă: *Dr. Liviu Mică*, avocat în Dej.

Ne pare bine, că d-nul *Dr. Liviu Mică*, în al cărui sentiment românesc nu ne-am îndoit, prin declarațiunea sa a depărtat până și *odul băneluș*, că d-na s'ar fi amestecat între Unguri și Jidani în scopul aranjării unei petreceri. Cu atât mai mult ne mirăm de *ceialalt* „aranjeri” români, că nu se grăbesă a *desmînă* acest fapt rușinos și scandalos, ci lasă și pentru mai departe să persistăm în credința, că „și-au uitat ori pierdut conștiința demnității naționale. De altfel despre „petrecerea” din *Bizuș*, dacă se va ține, vom raporta și vom bieiul amar pe acei Români, cari vor persista în această batjocură la adresa inteligenței române.

DI Széll și caseritele. Conform noiei ordinațiuni a ministrului de interne, dela 1 August a. c. incolo nu se mai pot angaja caserite la cafenele, dacă n'au implinit 40 de ani. Cele-ce se află acum în „funcție” pot rămâne și pentru viitor, și mai tinere fiind.

Complot militar. Din Breslau se anunță, că autoritățile militare ar fi descoperit urmele unui complot al soldaților de origine polonă. Aceștia ar fi hotărâți să deserteze din armata germană și să se înroleze în cea rusească, în cazul unui conflict între Rusia și Germania. Nu se prea vede de ce ar prefera Polonii pe Rusia înaintea Germaniei.

Furt în Apoldul-de-sus. În noaptea spre 13 l. c. niște tâlhari au spart la prăvălia neguștorului A. Glatz din Apoldul-de-sus și au furat dintr-o masă de serie 395 fl. Precum aflăm, hoțul a fost prins Marți noaptea în urma cercetărilor conducătorului dela institutul privat de detectivi din Sibiu și prin iesușința sergentului-major dela patrula de gendarmi din Mercurea, Francisc Bratean. Numele hoțului este Ioan Kirschlager, țeran și zidar.

Metropolitul Clementie, președintele sinodului din Bulgaria, a murit alaltăieri în Sofia.

Alegere de deputat în Privigye. Partida populară catolică a raportat alaltăieri un frumos succes cu ocaziunea alegerii parțiale de deputat, ce s'a ținut în Privigye. Ea a scos deputat cu 771 voturi pe Dr. Ernest Sándor, contra lui Dr. Markhot Aladár, guvernamental, care a primit 662 voturi.

Presa oficială austro-germană a început să pledeze pentru un război vamal contra Statelor Unite.

Succesul strălucit al republicanilor la ultimele alegeri generale județene din Francia a desconcentrat mult pe clericali și pe naționaliști. Echoul succesului de acum va avea un puternic răsunet la alegerile viitoare pentru parlament.

Ministrul de finanțe din Rusia, Witte, e așteptat la Berlin, unde va avea o convorbire cu contele de Bülow.

Principe — călător. Principele Bulgariei ear' a plecat în străinătate. Se comentează în mod defavorabil, pentru suveranul principatului bulgar, faptul, că cea mai mare parte a anului — călătorește afară din țară.

Grevă în Italia. Grevele continuă în diferitele părți ale Italiei, unde uvrerii se organizează sub patronajul socialștilor. Din această pricină, în câteva orașe comerciale și industria sunt cu totul paralizate.

Din Bérlad i-se telegrafează „Gaz. Transilvaniei”, că profesorul Ioan Popescu, născut în comuna Onaș din Transilvania la 1830, a decedat acolo Mercuri noaptea.

Trenul Sibiu—Făgăraș Din partea șefului de gară dela stațiunea din Sibiu ni-se face cunoscut, că: începând cu 1 August n. biletul de clasa I. dela Sibiu la Făgăraș e 4 coroane 80 bani, clasa II. 3 coroane 20 bani, clasa III. 2 coroane.

34.000 mărci pentru o edițiune a lui Shakespeare. În Londra s'a licitat zilele trecute o librărie mai mare. Intre altele s'a vândut și edițiunea primă a lui Shakespeare, care a apărut la anul 1623. Cartea are forma un folio și e încă bine conservată, afară de vr'o trei foi, cari sunt cam rupte. La începutul secolului trecut a fost cumpărată cu 20 mărci, ear' acum a cumpărat-o un Englez bogat cu 34.000 mărci.

Raportul IV. al școlilor capitale ort-orient române din *Lugoș*, pe anul școl. 1900/1901. Corpul învățătoresc dela această școală e compus din 5 învățători și 4 învățătoare. Au fost 161 băieți și 118 fete. În cele două clase civile de fete au fost 10 eleve.

Clubul divorțatorilor. Nu numai în America, ci și în Europa există deja un astfel de club. În Bruxelles este sediul noului club al divorțatorilor, al cărui președinte este *Boermann*, ajuns în acest post distins în urma divorțării de două neveste până acum. Femei nu pot fi membre în acest club. Advocați renunși stau în serviciul clubului, cari la cerere desleagă în modul cel mai prompt și cea mai complicată chestie de divorț.

Ca la el acasă. Cu ocaziunea petrecerii sale la Varna și la Burgas, marele duce *Mihailovici* avea pretutindea aerul, că se află într-o *doua Rusie*. Astfel — precum i-se scrie ziarului „*Patriotul*” din București — el nu admitea, ca se i-se vorbească decât în limbile rusă și bulgară. La Burgas prezentându-se societatea de binefacere a damelor, au fost întreabate, în ce limbă voese să vorbească și ele au răspuns, că plăcere mare le-ar face să vorbească rusește. În această localitate, fiind că se se arete popular, *ducele s'a prins în hora încoșă de soldați și țărani*. Văzând aceasta, *prințul Ferdinand a fost nevoit să intre și el în horă*, deși niciodată până astăzi n'a făcut una ca asta. Ear' în urma printrului au început să se acoțe unul ca unul, până-ce au intrat în joc toți ministrii, toți ofișerii, suitele etc. Ducele a dăruit 5 napoleoni soldatului, care cânta din cimpoi. Apoi au urmat fotografările. Ducele s'a fotografiat cu prințul, apoi cu suitele și în sfârșit cu cei trei ofișeri bulgari atașați pe lângă persoana sa: generalul Ivanoff, colonelul Bliskoff și căpitanul Radeff. Fotografatul a făcut cele mai bune afaceri, căci tablourile acestea se vând între 3 și 5 franci.

Vieța socială.

Petrecere de vară în Lăpușul-unguresc.

Inteligența română din Lăpușul-unguresc și jur învita la petrecerea de vară ce se va aranja Duminecă, la 11 August st. n. 1901, în salonul „Casinei” maghiare din loc. Prețul de intrare de persoană 2 coroane; de familie 4 coroane. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea școlii române locale. Suprasolurile și oferte generoase se vor cuita cu mulțumită pe cale ziaristică. NB. În pusa eventual se vor juca de câtră 11 tineri jocurile istorice: „Călugerul”, „Bătuta”, „Romanul” și „Brăul”. Comitetul aranjator: Vasiliu Muste, protopop, președinte; Ioan Oltean, preot și Dr. Victor Colceriu, medic, vicepreședinti; Vasiliu Filip, preot, secretar I; Dr. Valer Muste, medicinist, secretar II; Emil Sigarteu, teolog abs., controlor I; Victor Pasca, teolog, controlor II; Gavril Muste, teolog, econom I; Pavel Rodig, teolog, econom II; Dumitru Dragoș, preot, cassar. Aceia care doresc a participa la petrecerea noastră, și din eroare n'a primit invitate, să se considere ca invitați.

CARTI ȘI REVISTE

Au apărut:

„Contribuțiune la studiul blefaroplastiei”. Procedul cu lambon facial orizontal. Tesă de doctorat, de Emil Bianu. București, 1901.

„Cultura căneptii și a inului”, de V. S. Moga. București, 1901.

„Curs de albinărie”, de Conta C. P. Vol. I. București. (Nr. 1 din „Biblioteca națională ilustrată”).

Din public. *)

Mulțumită publică.

Din privilegiul eruirii cu succes a făpturii spargerii întâmplare la mine, precum și pentru redăstirea banilor furati — și de mine deja declarați de perduți, — m'ă simt dator ca pe calea aceasta să mulțumesc bădurosului conducător al institutului privat de detectivi *Petru Kloss în Sibiu* și să recomand cu toată încrederea acest institut pentru purcederea sa repede și promptă.

Sibiu, în 26 Iulie 1901.

Andreiu Glatz,
comerciant în Apoldul-de-sus.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Esamene la sate.

(Din „Foiașul Poporului”).

Finteușul-mare (Chioar).

Esamenul de vară în comuna noastră Finteușul-mare, s'a ținut în 13 Iunie, — după amiază, — sub conducerea P. O. D. Teodor Șovrea, adm. protopopesc.

Răspunsurile copiilor din toate obiectele de învățământ, dar' mai ales cele date din religie, limba română, comput și istoria patriei ne-au pus în uimire, văzând precisiunea, cu care copiii noștri răspundeau la întrebările puse. Esamenul s'a ținut prin o vorbire foarte frumoasă ținută din partea P. O. D. adminis. protopopesc, în care își exprimă mulțumirea sa față de progresul arătat, care este a se atribui zelului nostru învățător Gavril Bogdan; mai departe zice în vorbirea sa, că nu va întârzia a aduce la cunoștința organelor superioare zelul ce-l desvolă învățătorul nostru pentru luminarea tinerimii acestei comune. Fiind și de lucru, nu mult popor a putut lua parte la acest esamen; dar' a participat comitetul parohial în frunte cu parochul din loc.

Ca oaspeți au luat parte dl Gavril Cărlig, paroh în Văleni, dl George Gheșe, capelan în Berința, dl Stefan Micle, teolog absolut și învățător în Văleni, d-nii Ioan Dragomir, învățător în S. Capolnic și Grigoriu Roman, învățător în Leschia, — căroră și pe această cale le exprimăm mulțumirile noastre, pentru interesul ce-l arată față de luminarea tinerimii noastre.

Cu părere de rău trebuie să amintesc, că actualul nostru jude comunal n'a aflat de bine a lua parte la esamen, — se vede că nu mult se interesează de afacerile noastre școlare.

Un participant.

Valea-Someșului și a Ivei.

Esamenul dela școlile noastre gr.-cat. din Valea-Someșului-mare de sus și din Valea-Ivei, aparținătoare de vi-

cariatul Rodnei, s'au început în 5 și s'au terminat în 12 Iunie a. c. Ele s'au ținut în prezența dlui Gerasim Domide, preot gr.-cat, ca comisar-delegat din partea Rev. Domn vicar foraneu Dr. Ioan Pop, care a fost împedat din cauze sanitare, ear' ca delegat emis din sinul reuniunii învăț. gr.-cat. „Mariană”, despartământul II., am fost eu subșșul. Esamenul s'a început în comuna Rodna-nouă, a urmat Rodna-veche, Măgura, St.-Ioșif, Leșul și s'a terminat în comuna Ilva-mică.

Deși poporul nostru din părțile acestea se ocupă peste tot cu agricultura și creșterea vitelor, și deși esamenul este puțină excepțiune au fost tot în zile de lucru, totuși poporul n'a lipsit dela ele, și cu bucurie constată la acest loc, că atât inteligența, precum și plugării și părinții școlarilor au fost în tot locul reprezentați în număr destul de mare și frumos, ceea-ce-i servește spre onoare, și acestea m'ă îndreptățește și întărește în credința, că poporul nostru este un popor iubitor de progres și-i place a se lumina tot mai mult!

Laudă merită dar' preoții noștri din comunele aflătoare în aceste ținuturi, cari conștii de chemarea lor cea mare, povățuiesc poporul conștăzând grijii lor, spre tot ce e bun și folositor. Nu mai pe jos ca preoții stau și învățătorii aplicați la școlile confessionale din ținutul acesta, căci fiecare contribuie din toată puterea sa și face ca progresul în școală să se înainteze. Aceasta este o împrejurare îmbucurătoare și face ca aceste mici foculare de cultură să se numere între cele mai bune instituțiuni culturale, cari țin cont de rivalitatea, ce le-o fac școlile de stat și cele comunale aflătoare în acest ținut în număr destul de mare!

Intre singuraticile obiecte de învățământ s'au cântat mai multe cântări aacomodate, ear' la fidea esamenelor s'au deolamant poezii și dialoguri potrivite pentru distragerea și luminarea publicului present.

În comuna *Rodna-veche* au luat parte la esamen o mulțime de oameni din popor și inteligență multă de alte neamuri, precum și învățătorii dela școală de stat, cari toți s'au dus pe deplin satisfăcuți de strălucitul esamen ce s'a dat. Școala aceasta e condusă de 3 învățători și rivalizează cu școala de stat din loc, care deși e cu mult mai bine dotată și condusă de 6 învățători, dar' este departe să o întrecă în progres!

În toate școlile din comunele acestui ținut după finea esamenului s'au împărțit ca premii cărți folositoare pentru încurajarea școlarilor silitori!

În decursul esamenelor, spre a m'ă convinge despre starea învățământului și progresul făcut în școlile acestui ținut, m'am amestecat și eu, precum și dl delegat vicarial și am pus unele întrebări școlarilor.

Mai notez la acest loc, că părintele Gerasim Domide la locul și rindul său, după finea fiecărui esamen, întorcându-se câtră cei prezenți, prin sfaturi părintești le-au pus la inimă ca să țină cu toată tăria la neamul, legea și limba lor strămoșească și că iubirea și dragostea câtră școală și biserică să nu înceteze și răcească nici-odată.

Silvestru Murășan,
învățător român.

Șard (Valea-Ampoiului).

În 3 Iunie a. c. s'a ținut esamenul final la școala română gr.-cat. din Șard, în prezența P. On. Domn protopop tractual Simion Micu, a directorului școlar On. Enea Pop Bota, preotul locului, On. Basiliu Andrea, preot în opidul Ighiu, a mai multor învățători din tractul Albeii-Iulia și din alte tracte, și alți inteligenți și popor din loc și jur.

La orele 1 și jum. d. a. a sosit comisarul districtual, dl S. Micu. După sosită imediat s'a început esamenul cu despartământul I. și II., conduse de dl învățător Ioan Șara, fiind prezenți în ambele despartăminte 32 școlari și 36 școlărițe. Întrebările din religie au fost puse de dl director școlar, ear' din celelalte obiecte de învățământ secundar dl Șara. Răspunsurile au fost date de școlari destul de precise. Deși e tiner învățător, totuși a făcut progres spre mulțumirea tuturor.

După orele 3 și jum. s'a început esamenul cu despartăminte III., IV., V., VI., conduse de învățătorul - primar, dl Aurel Pop, fiind prezenți din toate despartăminte 24 școlari și 26 școlărițe. Întrebările din religie și aici au fost

puse de directorul școlar, fiindcă d-na a propus religionea; ear' din celelalte obiecte dl A. Pop. Răspunsurile școlarilor au făcut o bucurie nespuse de mare în inima publicului, cari au atras și mai tare simpatia ce au nutrit-o și până acum față de harnicul învățător.

Hărnicia învățătorului o dovedesc școlarii duși la școlile din Blaj, Brașov etc.

Laudă conducătorilor acestui harnic popor și îndeosebi preotului lor și antecesorilor sei. Ferice de oșt comunitate acelea, cari au astfel de preoți, cum bună-oară este zelosul preot, On. Enea P. Bota, care ziua și noaptea a fost și este mâna cea dreaptă a învățătorilor sei și un adevărat păstor și conducător al poporului seu.

Înainte de a încheia aceste rânduri nu pot să trec cu vederea, cum în decursul esamenului s'a deschis o colecție pentru premiarea școlarilor și în câteva minute s'a colectat o sumă de 25 cor., cari după discursul P. On. comisar s'au distribuit școlarilor.

În ce privește grădina de pomi ea este spre lauda tractului Albeii-Iulia, fiind bine îngrijită de dl învățător Pop. Așa astăzi mai tot tineretul din Șard e de ajuns perfecționat în pomărit, ceea-ce ar fi de dorit să fie în toate comunele noastre.

Scipione.

Bibliografie.

In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor noștri bărbai dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele acestea, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbai mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barțiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la jubileul de 80 ani al lui Barțiu), S. Bănușiu, I. Butean, N. Corcheș (învățătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Mică, Vasile Moldovan, Andreiu Murășan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-preot în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andreiu Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șuluțiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sunt două adnexe, de cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale oăror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sunt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: *Iancu și Vasvâry*, cuprinzând descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni-se prezintă foarte dragă și atrăgătoare. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela morminte la morminte, scoțând în relief meritele și rolul ce-l au în trecutul nostru bărbai amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră și costă 1 coronă. (Pentru România 1 leu 20 bani).

Romanțe și cântece de Heine
Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Preț 2 lei.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școlile populare, de Dr. Nicolae Pop. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățământ Brașov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Preț 50 bani, colorată 60 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 26 Iulie n. 1901.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Lorenz, cu fiica, avocat din Viena; Podocsnik, locotenent din Erlau; Telbrich cu soția din Brașov, Rotter, din Petroșeni, privatieri; Trăz din Canja-turcească, Hoffmann din Onok, preoți; Allershamer, Prager, Riess, Becker, din Viena, Zeupmann, Vador, Pohl, Goldschmidt cu soția, Weil, din Budapesta, Schwarz din Cluj, Neustädter cu soția din Sighișoara, Ruderer din Graz, comercianți.

Hotel „*Neuherer*”: Jurza din Viena, Maria Iosif, Gizela Wild, din Blaj, d-na Kemeny-kevic, privatieri; Friedrich, comerciant din Godlea.

Hotel „*Mellaer*”: Călborean cu familia, oficial din Căneni; König, farmacist din Sighișoara; Kubata, măiestru de capelă din Petroșeni; Frisch, volajor din Budapesta.

Hotel „*Mihailu*”: Moga din Poiana, Bucuș, din Brezoiu, Dădărlat din Săliște, comercianți; Scrob, preot din Secăuța.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes, Proprietar. Pentru Tipografia: societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Mare deposit

CĂRȚI COMERCIALE

de tot felul

marfă mai ieftină, precum și cărți din stoffă de documente foarte fine

la
W. KRAFFT in SIBIU.

„Foaia Poporului”

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

este în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrații.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Lanou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zărandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lige-română”, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicare unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.”

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate a tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase să-mi socot

Cu mlaiea mea”

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

„Tipografia”

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din
tainele
vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Cătră

redacțiunea și administrațiunea

„Gurei Satului”

din Arad.

Nici verbal, nici în scris eu nu m'am dejosit să cer să-mi se trimită *gurei satului*. Cu toate acestea în mai multe rânduri mi-s'a înfăptuit casa, trimițându-mi-se și mie nepoftitul oaspe mangro-ciorogărist, „Gura Satului”. Cu scârbă am retrimis murdara foaie, dar n'rul ultim earăși mi-s'a trimis. De oare-ce o foaie-revolver, care calumniază pe toată lumea *cinsilită*, o tin de primejioasă reputațiunii mele și a familiei mele, aduc pe această cale la cunoștința redacțiunii și administrațiunii „Gurei Satului”, că dacă vor mai îndrăzni să-mi mai batjocorească trimițându-mi „Gura Satului”, îi voi da pe mâna legii.

Curticiu, 24 Iulie n. 1901.

Moise Bocșan,

[289] 1—1

protopop rom-ortod.

Domnilor!

Român înșurat, foarte treaz și serios, cu referențele fost cărmărar, caută ori-ce fel de ocupație convenabilă. Răspuns se roagă sub: „Diligent”, la administr. acestei foi.

240 1—1

Avis.

Am onoare a aduce la cunoștință, cumcă mi-am transpus **cancelaria advocațională** din strada Cisnădiei nr. 37 pe **Piața-mare nr. 16**, (în localitățile fostului avocat Albert Arz sen.)

Sibiu, în 20 Iulie 1901 st. n.

Dr. Arnold Böck,

[286] 1—2

advocat

Cartea
Stuparilor
sătenide
Romul Simu, învătător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu.”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite a umplut un gol adânc simțit în literatura sătească. Broșura este scrisă pe un frânt de învătător, stupar priceput. Ea reținează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vede la

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu portul postal 1 cor. 40 bani.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fioare Român,**— **luptător pentru**— **dreptul național.**

Se află de vânzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Din editura „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 culeștip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culeștip-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Igaat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstema de mamă. Legendă populară din gurile Născădulei. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Nămoșovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Viat și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruș cu trei pleioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervais. Un exemplar 16 bani.
19. Căpățâna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnică. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratosen. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetăți. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fantasticul lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticul lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Năpoca-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 34 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana și aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecută. Poveste în versuri de P. Dalu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pătră. De Antoniu Ghislan. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnii carele A. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Războiul păcurarilor. Poveste de Nicolae Trăbășanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 30 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Căntece bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folosită de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învătătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu portul postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Din editura „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. — 30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	— 50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	— 80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpărare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpărare”	— 100
Brote Eugen, Ținerea vitelor	— 24
— Trifoiul	— 20
Costan T., Aur, novellă	— 30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	— 30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	— 160
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	— 140
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	— 20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	— 40
— Repririvă din Paradoxe sociologice	— 40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	— 10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 romane	— 140
Simion T., Păcate Domnești, novellă orig.	— 60
Simu R., Monografia comunei Orlat	— 50
- Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.